

Hvad dernæst selve Lovforslaget angaaer, saa forekommer det mig, at det er ganske tydeligt at see, hvilket Maal Ministeriet fra sin Side har søgt derved at opnaae, et Maal, som jeg troer ogsaa er blevet fuldstændigt opnaaet. Denne Sag blev allerede i sidste Session bragt til Dmtale af et Medlem her i Thinget, og ved den Forhandling, som da fandt Sted, havde jeg Leilighed til at udtale mig om den Anskuelse, jeg havde med Hensyn til dette Spørgsmaal, og om den Fremgangsmaade, jeg vilde bruge, for at naae den Forandring, som jeg paa Grund af min Overbeviisning i denne Sag ansaae for at være ønskelig. Det var og er endnu min Overbeviisning, som jeg troer, at vel de fleste maae dele, at det maatte anses for beklageligt og skabeligt, at den Bestemmelse, som findes i Forordningen af 30te Mai 1828 om visse Tvangsmidlers Anvendelse skulde blive bestaaende efter den hele Forandring, der forøvrigt er foregaaet i de kirkelige Forhold; det var og er min Overbeviisning, at Sagen aldeles øiensynligt var bragt til det Standpunkt, at enten maatte man ligefrem gaae ud fra, at en saadan Bestemmelse aldrig vilde blive overholdt — og saa vilde den jo for det Første være overflødig og dernæst ogsaa have en vis skadelig Betydning, idet den dog gav den hele Stilling et bestemt Præg, men som viste sig at være et Skin — eller ogsaa maatte man anvende den, og da vilde man komme i den meest skrigende Modsatning til Grundlovens Aand og Principer og til de Forandringer, som allerede netop i Henhold til disse Prin-

ciper, ere skete; jeg sigter her navnlig til Loven af 13de April 1851. Det kan nemlig ikke nægtes, at en Urimelighed er fremkommen ved sidstnævnte Lov ligeoverfor Forordningen af 30te Mai 1828, idet at der nu ikke kan anvendes nogenformelt borgerlig Straf mod de Forældre, som ikke lade deres Børn døbe, naar de sige, at de ikke høre til Folkekirken og ikke ville have Noget med den at gjøre, hvorimod Folkekirken, naar Forældre erklære, at de paa ingen Maade ønske at bryde med den, at de søle sig dragne til den, men kun være Tvivl med Hensyn til Daaben, svarer paa denne Tilbøielighed med Anvendelse af Mulct og Bånd og Brød. Denne Tilstand fandt jeg, at man ikke kunde bevare. Den er ogsaa ophævet ved det foreliggende Lovforslag, da det jo derved er bragt dertil, at en Indtegning i Kirkebogen er Alt, hvad der forlanges. Man kunde tænke sig, at Sagen kunde være eller vilde blive ordnet saaledes, at det ikke var i Kirkebogen, Indtegningen skulde finde Sted; man kunde tænke sig, at der blev bestemt en kortere eller længere Tid, inden hvilken denne Indtegning skulde skee; man kunde ogsaa tænke sig andre Midler bragte i Anvendelse for at bringe Folk til at foretage en saadan Indtegning, og jeg kan heller ingenlunde sige, at jeg finder det nu Bestaaende, Anvendelsen af de Mulcter, der ere foreffrevne i Forordningen af 30te Mai 1828, som ere gaaede over i Loven af 13de April 1851, og ligeledes i den nu foreliggende Lov, at være det absolut Heldigste eller Hensigtsmæssigste.